

[Elmquist.]

ningen siger, at man kan ikke komme udenom, at dyreforsøgene har haft en så afgørende betydning for de store fremskridt, der er sket med hensyn til helbredelse og forebyggelse af sygdomme i løbet af det sidste århundrede, at man ikke kan komme udenom disse dyreforsøg. Det er også givet — det ved enhver, selvom man ikke har fordybet sig nærmere i selve spørgsmålet —, at dyreforsøg har betydet ganske umådelig meget for hele lægevidenskabens udvikling. Alle de moderne kemoterapeutiske midler, således som f. eks. salvarsan, penicillin og guldpræparater o. s. v., som man har fundet frem til som midler til at helbrede en mængde forfærdelige sygdomme, er næsten alle fremkommet ved giftighedsundersøgelser og kurative forsøg på kunstigt inficerede dyr. Vi behøver bare at tænke på, hvorledes man er kommet store farsotter til livs, kopper og meget andet, og alene er kommet dem til livs gennem vaccinebehandling, der igen skyldes dyreforsøg og uduyttelse af dyr.

Må jeg nævne her, hvad der omtales i betænkningen, at af kopper døde der i 12 år før vaccinationens indførelse 5 500 personer, medens der i 16 år efter vaccinationens indførelse kun døde 158 i hele Danmark. Det er givet, at uden dyreforsøg og uden anvendelse af dyr havde man ikke kunnet skabe vaccine mod hundegalskab, mod mund- og klovesyge, mod hundesyge eller andre sygdomme. Man kan nævne, at det, at der kan foretages vaccination, også har haft den allerstørste betydning for bekæmpelsen af f. eks. tuberkulose, selvom man i en vis udstrækning er gået over til andre fremgangsmåder her. Forsøg på dyr har haft stor betydning for den moderne kirurgis resultater overfor hjernesvulster og for afhjælpning af sukkersygens ulemper, og sådan kunne man blive ved med at nævne farlige og alvorlige sygdomme, hvis bekæmpelse man kun er nået frem til ved hjælp af vivisektion. I øjeblikket arbejder man jo for at bekæmpe børnelammelsen, hvortil også vivisektionens anvendelse er nødvendig, for slet ikke at tale om den frygtelige sygdom, der hærger menneskeheden, nemlig kræften, som man også gennem dyreforsøg prøver på at komme til livs, og hvis kilder man prøver at opdage gennem dyreforsøg.

Den ærede foregående ordfører talte om

varmhjertede mennesker, der var imod vivisektion. Jeg vil have lov til at hævde, at man udmærket godt kan være et overfor dyr meget varmhjertet menneske og dog alligevel mene, at det er nødvendigt at bruge dyr til forsøg og ved udvindelsen af de stoffer, der skal til for at bekæmpe sygdomme blandt mennesker, og navnlig for at komme de allerværste sygdomme blandt mennesker til livs, epidemier, der kan bortrive millioner og atter millioner af mennesker verden over. Derfor er mit standpunkt det — idet jeg samtidig vil holde på at have lov til at kalde mig et overfor dyr varmhjertet menneske, et menneske, der ønsker, at der på alle områder skal vises dyr de største hensyn, jeg kan gå så vidt at sige, skal vises dyr kærlighed i allerhøjeste grad —, at man overfor hovedspørgsmålet om vivisektion eller ikke vivisektion må give op og sige, at vivisektion betinger så store og nødvendige goder for menneskeheden, at det må være tilladeligt at foretage indgreb overfor og forsøg på dyr. Men når man er kommet så vidt og har taget det standpunkt, bliver det næste spørgsmål, hvordan man kan gøre disse indgreb og foretage disse forsøg på en for dyrene så blid og lidet smertefuld måde som muligt. Det er det, den lovgivning, vi har, tilsigter. Om man i det lovforslag, der foreligger her, er nået tilstrækkeligt vidt frem til sikring af dette, stiller jeg mig imidlertid noget tvivlende overfor.

Ved min syslen med lovforslaget i disse dage er hele tiden den tanke dukket op i mig, at man burde kunne gøre noget mere for at sikre dyrene imod unødige lidelser. Samtidig skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg i mine overvejelser har stået famlende overfor, hvad dette mere skulle være. Men nu har vi jo lovforslaget liggende for os, vi får det i udvalg, og det er et forslag, som efter min mening — og det tror jeg alle vil være enige med mig i — skal underkastes en tilbunds gående undersøgelse, netop fordi det drejer sig om at beskytte og skærme dyrene imod unødvendige lidelser. I udvalget må vi nu se, om der er noget, vi kan gøre endnu bedre for at sikre dyrene mod lidelser, end det er gjort her, og jeg forstår, at til et sådant arbejde vil den højtærede justitsminister også meget gerne tilsige sin hjælp.

Ved gennemlæsningen af lovforslaget faldt det mig ind — hvad også den foregå-